

A siker

A vaddisznó – a kocák öt-hónapos tilalmi idejét kivéve – egész éven át vadászható. Ám az igazi vaddisznóvadászat – a téli hajtás. Lehetőleg havas erdőben, mert a disznóhajtás hó nélkül olyan, mint az udvarlás asszony nélkül...

A tavaszi kukoricavetéskor, a nyári gabonaéréskor vagy a kukoricatörés előtt disznóink által „csinált” vadkár felmérésekor szinte annak örülnék, ha egy sem lenne belőlük a vadászterületünkön. Tizedeljük is őket a vadkárelhárításban! Jobb módszer a vadkár ellen a tavaszi élő vaddisznóbefogás. A megfogott

disznókat kertben tartva, vadkárt már nem okoznak, télen pedig a zárt területen nagy terítékű hajtások tarthatók. Akinek erre módja van, tegye ezt, mert állománya így jobban hasznosítható.

A mezőgazdaságban okozott vadkár az egyik legnagyobb költség a vadgazdálkodásban, ennek lefaragása nagy kihívás a vadgazdának, de ez már egy másik történet...

A vaddisznóállomány folyamatosan nő; azt hiszem, ezt az ország minden részén érzékelik. Ezért is fontosak a disznóhajtások, mert e vadfajt csak egyéni vadászattal nem lehet szinten tartani. Szabad vadászterületen jó vaddisznóhajtást tartani nem egyszerű dolog! Először is szükség van a legfontosabb résztvevőre, a vaddisznókra! Ilyenkor néha úgy tűnik, hiányzik a vadkárelhárítás-

ban elejtett süldők és malacok sora, de a nagy terítékhez szükséges vadtrömeg őszig való fenntartása horribilis kártérítésbe vagy óriási etetési költségbe kerülhet. A kevesebből kell tehát a sikert produkálni, megfelelő vadászat-előkészítéssel. A hajtandó fiatalost vagy aljnövényes szálast – vagy bármelyik megfelelő disznós helyet – már időben elő kell készíteni. A nyiladékokat még nyáron lekaszálni, szárazúzózni, kitisztítani. Az erdészeti munkákat – ápolás, tisztítás – be kell fejezni a hajtásra tervezett erdőrészekben lehetőleg már augusztusban. Utána a területen nyugalmat kell biztosítani a vadnak – ez talán a legfontosabb! Október második felében elkezdhetünk a területen etetni. A mezőgazdasági földeken ilyenkor már befejezéshez közeledik a betakarítás, hadd találjanak a nyu-

galom mellett kiszórt kukoricát is a disznóink! Így nagyobb eséllyel találjuk őket a hajtás napján is a területen.

Hajtóvadászokat általában külföldi vagy hazai vendégek számára tartunk. Ezért fontos a velük való bánásmód is, hogy tényleg vendégnek érezzék magukat. Általában a vadászat napja előtt érkeznek a vadászházba, ahonnan reggeli után indulunk a területre – vadászni. Indulás előtt mindenképpen egy rövid eligazításra kerül sor, a lőhető vadról, a hajtások számáról, felvezetőkről, terepjárókról, kürtjelekről (hajtás kezdete, vége) és nem utolsósorban a legfontosabb biztonsági szabályokról. Ezután gépkocsiba szállva, indulás az első hajtás helyszínére!

Reggelre már sok minden eldőlt. Az időjárás jelentősen befo-

a részleteken múlik...

lyásolhatja a sikert. Az eső, a havazás, a megváltozott szélirány vagy az egész éjszaka dúló vihar csökkenti az eredményesség esélyét. Mégis, hogy a vendégek elégedettek lehessenek a vadászat végén, az előkészítés nagyon fontos.

A hajtások előtti előkészületek egy részére pár nappal a tervezett vadászat előtt kell sort keríteni. Térképvázlat készül minden hajtásról, amire bejelöljük a löállásokat, mindjárt a terepen történő kitűzéskor. Ez akkor is nagyon fontos, ha az ember úgy ismeri a területet, mint a tenyerét. Mindig lehet valami nem várt változás, ledőlő fa, felborult les, amit jó látni és kijavítani, vagy alkalmazkodni hozzá. Ilyenkor van idő megnézni, hogy a szomszédos puskások nem veszélyeztetik-e egymást. Szükség esetén vissza lehet menni a löál-

lást áthelyezni, az esetleg veszélyes helyzeteket megszüntetni. A löállások lehetőleg a jól bevált „évszázados” váltók közelébe kerüljenek! A vadászok felállításakor a felvezetőnek már csak a jeleket kell figyelnie, a vendégnek elmondania, honnan jön a hajtás, hol áll a szomszéd, hova szabad lőnie, hol jön a nagy kan...

Az előkészítés nagyon fontos része még a hajtásirányító hivatásos vadással történő egyeztetés. Kik, honnan, melyik kocsihoz hozzák a hajtókat, hol veszik át a hajtómellényeket, hol tartják a hajtók biztonsági oktatását, ki viszi a mentőládát stb. Sok aprónak tűnő részletkérdés, amikből együtt áll össze az egész. A vendégeknek is látniuk kell, hogy mindent végiggondolva, megszervezve és nem kapkodva végez a vendéglátó.

Nagyon lényeges, melyik hajtás lesz az első! Hol áll fel a hajtósor? Mikor indul? Jó, ha a hivatá-

sos vadász is részt vesz a löállások kijelölésében, mert akkor pontosan tudja, hol állnak a vendégek, a annak megfelelően irányítja az embereit. A vadászatvezető a felvezetővel és a hajtókat irányító hivatásos vadászokkal URH rádióon tartja a kapcsolatot, ami jelentős időmegtakarítást eredményez.

A hajtásban részt vevő hivatásos vadászok csak sebzett vadat lőhetnek, csak kegyelemlövést és riasztólövést tehetnek. Itt mindenkinél az a feladata, hogy élményhez juttassa a vendéget, vagyis a vadászokat fegyelmezett hajtóssal, jól taktikázva a vadászok elé juttassa! Ezért a hajtásban mindig van nyolc-tíz hajtókutya is, ami a disznó kimozdítása mellett a leálló puskásoknak is nagy segítség, mert jobban felkészülhetnek a lövésre, ha a disznót ugató kutyák „kísérik”. A jó kutyák biztosítása nem könnyű feladat, ezért tartásukért a hivatásos vadászok költségtérítést kapnak.

Délben, általában a második hajtás után ebéd következik. A területen öt ebédlőhely van kiépítve. Ezek tölgyfából készített padok, asztalok, körben felállítva, középen a tábortűz. Mindig meleg ebédet adunk, általában két fogással és süteménnyel, kávéval. Természetes a forró tea is! A vadászház személyzete készíti

és szolgálja fel az ebédet a terepen is. A hangulatos, gyors ebéd lehetővé teszi a vendégek egymás közötti élménybeszámolóját, hiszen a megosztott vadászöröm is növeli az elégedettség érzését valamennyiünkben.

Nem esett még szó a vadösszeszedőkről, pedig nagyon fontos az ő feladatuk is! Ezt a munkát egy külön csapat végzi. A csoport egy traktorból utánfutóval, traktorossal, egy jól zsigerező, továbbá egy, a területet jól ismerő emberből áll. A hajtás befejezése után a felvezetők a térképvázlatukra bejelölik az esett vadat, és az előre megbeszélt helyen várakozó vadösszeszedő csapat vezetőjének elmondják, honnan hány vadat kell behozniuk. Nagyon fontos a gyors zsigerezés, mert a vadászok még nagy hidegben is hamar befülled!

Ne feledkezzünk meg az utánkeresésről sem, hiszen a sebzett disznók elvesztése rontja a terület jó hírét, és a bevételek is csökkennek!

Délután következik még egy vagy kettő hajtás, aztán az ebédlőhely mellett terítéket készítünk, külön tábortűzekkel, zöld gallyal és természetesen vadászkiürtösökkel! A részletekre is ügyelő vadászatvezető pedig együtt örülhet az elégedett vendégek vadászszikereinek, az eredménynek.

Hopp Tamás